DRAINÄŒEVI DANI 2010 - Trbunje&Blace

Autor Ljuba
Saturday, 22 May 2010
Poslednji put aÅ¾urirano Saturday, 22 May 2010

Draincevi Susreti 2010 20.05.2010. godine u Trbunju i u Kulturnom centru *DRAINAC* u Blacu odrÅ¾ani su susreti pesnika (koje su organizovale biblioteke iz Prokuplja i Blaca koje nose ime Rade Drainac, a pridruÅ¾io im se uÄ•eÅ¡Ä‡em kruÅ¡evaÄ•kih pesnika i Kulturni centar KruÅ¡evac) u okviru manifestacije *DRAINÄŒEVI KNJIÅ½EVNI SUSRETI 2010* - 41-e po redu.

Na susretima su se predstavili pesnici (ovim redom): Â RaÅ¡a Popov, Zoran VuÄ•iÄ‡, Momir DragiÄ‡eviÄ‡, Dane StojiljkoviÄ‡, Miloje DonÄ•iÄ‡, Gordana BoranijaÅ¡eviÄ‡, Ljubodrag ObradoviÄ‡, Miljojko MilojeviÄ‡, Bratislav MilanoviÄ‡, Veljko Stambolija, NebojÅ¡a LapÄ•eviÄ‡, Dragan BorisavljeviÄ‡, Miroslav Cera MihajloviÄ‡. Pesme Radeta Drainca govorio je njegov rodjak Vita JovanoviÄ‡, a medijator programa je bio Dragan OgnjanoviÄ‡.

ProÄ•itajte pesme pisaca koji su govorili na susretimaÂ (neke su izgovorene na susretima, neke nisu) pogledajteÂ fotografije i pomisliÄ‡ete kao i mi koji smo bili na licu mesta,Â predivno veÄ•e!!!

POGLEDAJTE GALERIJU SLIKA
DRAINÄŒEVI DANI - 20.05.2010 - Trbunje& Blace

NIRVANA

Å umne noÄ‡i ko javori sinji
Tamom grobnom leÅ¾e mi na dlanu
Bolestan sam mnogo... mnogo!
Jedinu zvezdu u ovoj pustinji
Vidim svoju ranu.

Pritisla me stidna Å¾alost
ko olovna ploÄ•a.
Nigde jedan vedar dan!
Slomila me tuÅ¾na malaksalost
na ljubav, Å¾ivot i san.

Hteo bih samo
u rodni kraj da odem Å¡to pre
i da umrem tamo,
zaboravljajuÄ‡i sve.

A kad me na dasci
put groblja ponesu volujska kola,
kao nekad u mladosti,
nada mnom da zaplaÄ•u od istinskog bola
bele breze, tuÅ¾ne od starosti.

To su zadnji snovi
u noÄ‡ima Å¡umnim ko javori sinji,
otvoreni kao rane,
koje u ovoj pustinji
gnojem kaplju poslednje dane.

(C) Rade Drainac

Ð'Ñ€Ð°Ñ‚Ð¸Ñ•Ð»Ð°Ð² Ð . ÐœÐ¸Ð»Ð°Ð½Ð¾Ð²Ð¸Ñ›

ÐŸÐ˜Ð¡ÐœÐ• Ð˜Ð— ÐŸÐ Ð•Ð¡Ð•Ð Ð• Ð'Ð£Ð”Ð£Ð‹Ð•Ð‹Ð•ÐžÐ¡Ð¢Ð˜

I

Ð¢Ñ€Ð¸Ð´ÐµÑ•ÐµÑ, Ð³Ð¾Ð´Ð¸Ð½Ð° Ð½Ð¸Ð•Ð°Ð¼ Ð¾Ð´Ð³Ð¾Ð²Ð¾Ñ€Ð¸Ð¾ Ð½Ð° Ñ‚Ð²Ð¾Ñ˜Ð¾ Ð¿Ð¸Ñ‚Ð°ÑšÐµ Ð¿Ð¸Ñ•Ð¼Ð¾:
Ñ‚Ð°Ð´Ð° Ñ•Ðµ, Ð½Ð¾ÐµÐ½Ð°Ð´Ð½Ð¾Ð¾, Ð¿Ð¾Ð´ Ð½Ð°Ð´Ð·Ð¾Ñ€Ð¾Ð¼ Ð¾Ð´Ñ€Ð¸Ð»Ð° Ñ˜ÐµÑ•ÐµÐ½
Ð¸ Ñ•Ð²ÐµÑ, Ñ˜Ðµ Ñ˜Ñƒ Ð½Ð¸Ð¸Ð¼Ð¾ Ð½Ð¸Ð· Ð´Ñ€Ñƒ Ð¼Ð°Ð°Ð¿Ñƒ Ð¼Ð°Ð°Ñ†Ð¸Ð¾Ð½Ð¸Ð¼Ð°.
ÐŸÐ¸Ñˆ ÐµÐ¼ Ñ‚Ð¸, Ð¸ Ð½Ð° Ñ˜ÐµÐ´Ð¸Ð½Ñƒ Ð¿Ð¾Ð·Ð½Ð¸Ð¾Ð½Ð¸Ñ Ð°Ð´Ñ€Ð¸Ð°Ð½ Ð¸Ð·Ð¼ÐµÑ•Ñƒ:

Ð¾ÐºÑ‚Ð¾Ð±Ð°Ñ€ 1976... Ð˜ Ð³Ð»ÐµÐ´Ð°Ð¼ Ñ•Ð° Ð¾Ð²Ðµ Ð´Ð°Ñ™Ð¸Ð½Ðµ ÐºÐ°ÐºÐ¾,
Ñƒ Ð³Ñ€Ð¾Ð·Ð½Ð¸Ñ†Ð¸, Ð¾Ñ‚Ð²Ð°Ñ€Ð°Ñ‡ Ð¿Ð¸Ñ•Ð¼Ð¾, Ð¿Ð¾Ð´ Ð¶Ñ¢Ð¾Ð¼ Ð¾Ð»Ñƒ Ð¾Ð´ Ð»Ñƒ
Ð° Ñƒ ÑšÐµÐ¼Ñƒ â€“ Ñ•Ð²Ðµ Ð³Ð¾Ð´Ð¸Ð½Ðµ ÑˆÑ‚Ð¾ Ñ•Ñ€Ñ™Ð°Ð¾ Ð¿Ñ€Ð²Ð¾Ð³ Ð¸ Ð¿Ð¾Ñ•Ð»ÐµÐ´Ð¾Ð½Ð¼
Ð¾Ð²Ð¾Ð¼ Ð½Ð¸Ð·Ð²ÐµÑ‰Ñ‚Ð¸Ð¾Ð¼ Ð¸Ð·Ð¼ÐµÑ’Ñƒ Ð¿Ñ€Ð²Ð¾Ð³ Ð¸ Ð¿Ð¾Ñ•Ð»ÐµÐ´ÑšÐµÐ³ ÐºÑ€Ð¸Ð¸Ð°.

Ð˜ Ð½Ðµ Ñ•ÐºÐ»Ð°ÑšÐ°Ñ˜ ÐºÐ¾Ñ•Ñƒ Ñ•Ð° Ð‡ÐµÐ»Ð° ÐºÐ°ÐºÐ¾ Ñ‚Ð¸ Ñ•Ðµ Ð½Ðµ Ð±Ð¸
Ñƒ Ð¾Ñ‡Ð¸Ð¼Ð° Ð²Ð¸Ð´Ðµ Ð´Ð²Ð° Ñ‚Ð°Ð¼Ð½Ð° Ð¸ Ð¿Ñ€ÐµÐ¾Ð±Ñ€Ð°Ð¶Ð°Ñ˜Ð°
Ñƒ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸Ð¼Ð° Ñ›ÐµÑ˜ Ñ•Ðµ Ñƒ Ñ•Ð¾Ð¾Ñ€Ð¾ ÐºÑƒÐ¿Ð°Ñ•Ð°... Ñƒ Ñ•Ð¾Ð¾Ñ€Ð¾...
ÐŸÐ¸Ñˆ ÐµÐ¼ Ñ‚Ð¸, Ð¸ Ñ•Ð° Ð¾Ð²Ðµ Ð´Ð°Ñ™Ð¸Ð½Ðµ, Ñ•Ð° Ñ€Ñƒ Ð±Ð¾Ð»Ð¸Ð¼Ð¾ Ð¿Ñ€Ð²Ð¾Ð³ Ð¸ Ð¿Ð¾Ñ•Ð»ÐµÐ´ÑšÐµÐ³ ÐºÐ¾Ñ€Ð°ÐºÐ°.

Ð½Ð°Ð³Ð¾Ñ€Ðµ Ñƒ Ñ€Ð¸Ð’Ð¸Ð¼ Ñˆ Ñ€Ð¸Ñ•Ð¾Ð¼ Ð¾Ð¾Ð¾Ð¾ Ñ‡Ð¾Ð²Ðµ Ð¸ Ð¿Ð¾Ð¾Ð¾ Ð±Ð¸
Ñƒ Ð¾Ñ‡Ð¸Ð¼Ð° Ð²Ð¸Ð´Ðµ Ð¸ Ð¿Ð¾Ð¾Ð¾Ð¾, Ñ•Ð° Ñ€Ñ‡Ð¸Ð¼Ð° Ð¿Ð¾Ð¾Ð¾Ð¾...
ÐŸÐ¸Ñˆ ÐµÐ¼ Ñ‚Ð¸, Ð¸ Ñ•Ð° Ð¾Ð²Ðµ Ð´Ð°Ñ™Ð¸Ð½Ðµ, Ñ•Ð° Ñ€Ñƒ Ð¾Ð²Ð¾Ð¼ Ð¾Ð²Ðµ Ð¾Ð¾Ð¾Ð¾

Đ—Đ°Đ»ĐµÑ‡Đ¸Ñ‚Đ¸ Ñ€Đ°Đ½Ñƒ-
Đ½Đ¸ĐºĐ°Đ´ Ñ˜Đ°Đº.

Đ˜Ñ•Đ¿ÑƒĐ½Đ¸Ñ‚Đ¸ Đ¶ĐµÑ™Đµ
Đ½Đ¸Ñ˜Đµ Ñ…Ñ‚ĐµĐ¾ Đ½Đ¸ĐºĐ¾:
Đ·Đ° Đ²ĐµÑ•ĐµÑ™Đµ,
Đ½Đ°Ñ€Đ¾Đ´ Đ½ĐµĐ½Đ°Đ²Đ¸ĐºĐ¾.

Đ”Đ£Đ“Đ•

Đ”Ñƒđ³Đ¾ ĐºÑ€Đ°Ñ•Đ½Đ°,
Đ¾Đ±Đ°Ñ•Ñ˜Đ°Đ½Đ° Đ·Đ»Đ°Ñ‚Đ¾Đ¼,
Đ±Đ°Ñ^ Ñ•Đ¸ Đ»ĐµĐ¿Đ°,
Đ±Đ°Ñ^ Ñ•Đ¸ Ñ˜Đ°Ñ•Đ½Đ°,
Đ½ĐµĐ±Đ¾Đ¼ ĐºĐ¾Ñ•Đµ.

Đ^Đ° Đ½Đ¸Ñ•Đ°Đ¼ Đ´Đ¸Đ²,
Đ¼Đ¸Đ»Đ¾Đ²Đ°Đ¾ Ñ•Đ°Đ¼ Ñ‚Đµ.
Đ’ĐµÑ‚Đ°Ñ€ Ñ˜Đµ ĐºÑ€Đ²,
Â Ñƒ Đ¿Đ°Đ»Đ¸Đ¾ Đ¼Đµ.

Đ˜ Ñ•Đ°Đ´ Đ¼Đ¸ Đ¿Ñ€Ñ•Ñ‚Đ¸ Đ³Đ¾Ñ€Đµ.
Đ˜ Ñ•Đ°Đ´ Đ¼Đµ Đ²ĐµÑ‚Ñ€Đ¸ Đ½Đ¾Ñ•Đµ.
Đ•Đ»Đ¸ Đ½ĐµÑ›Đµ Đ·Đ°Đ¿ĐµĐ²Đ°Ñ‚Đ¸,
Đ¼Đ¾Ñ˜Đ° Đ´Ñƒ^Đ°,
Đ½ĐµÑ›ĐµÑ^ Đ´Đ¾Đ»ĐµÑ‚ĐµÑ‚Đ¸,
Đ¼ĐµĐ½Đ¸ Đ´Đ¾Đ»Đµ.

Đ”Ñƒđ³Đ¾ ĐºÑ€Đ°Ñ•Đ½Đ°,
Đ´ĐµĐ²Đ¾Ñ˜ĐºĐ¾ Đ·Đ»Đ°Ñ‚Đ½Đ°,
Đ´Đ¸Đ²Đ½Đ° Ñ‚Đ¸ Đ¼Đ°Ñ^Đ½Đ°.
Đ•Đ»Đ¸ Đ´Ñ€Ñƒđ³Đ¸ Đ¼Đ»Đ°Đ´Đ¸Ñ›
Ñ•Đ°Đ´ Ñ‚Đ¸ ĐºĐ¾Ñ•Ñƒ Ñ‡ĐµÑ^Ñ™Đ°
Đ¸ Đ¼Đ¸Đ»Ñƒ Ñ˜Đµ Đ¾Ñ‡Đ¸Ñ‚Đ¸.

Đ˜ Đ¼ĐµĐ½Đ¸ Ñ•Đ¸ Ñ€ĐµĐºĐ»Đ°,
Đ¸Ñ•Ñ‚Đ¾ Ñ^Ñ‚Đ¾ Đ¿ĐµĐ²Đ°Ñ^
Ñ‚Đ¾Đ¼ Đ¼Đ»Đ°Đ´Đ¸Ñ›Ñƒ.
Đ˜ Ñ˜Đ° Ñƒ€Đ°Đ´Đ¸Ñ›Ñƒ
Đ¿ĐµÑ•Đ¼Ñƒ Đ¸Đ· Ñ•Đ½Đ¾Đ²Đ°.
Đ¡Đ°Đ¼Đ¾ Đ´Đ¾Đ¿Đ»Đ¾Đ²Đ¸,
Đ´Đ° Đ¼Đ¸Đ»Ñƒ Ñ˜Đ¾Đ¼ Đ´Ñƒđ³Ñƒ.
Đ¡Đ°Đ¼Đ¾ Đ´Đ¾Đ·Đ²Đ¾Đ»Đ¸,
Đ´Đ° Đ»Ñƒ Ñ‚Đ°Đ¼ Ñƒ Đ»Ñƒđ³Ñƒ
Đ¸Ñ•ĐºÑ€Đ¸Ñ‡Đ°Đ²Đµ Ñ‚Đ¸ Đ¼Đ°Ñ^Ñ‚Đµ.

Đ”Ñƒđ³Đ¾ ĐºÑ€Đ°Ñ•Đ½Đ°,
Đ´ĐµĐ²Đ¾Ñ˜ĐºĐ¾ Đ·Đ»Đ°Ñ‚Đ½Đ°,
Đ±Đ°Ñ^ Ñ•Đ¸ Đ»ĐµĐ¿Đ°,
Đ±Đ°Ñ^ Ñ•Đ¸ Ñ˜Đ°Ñ•Đ½Đ°,
Đ½Đ° Đ½ĐµĐ±Ñƒ Đ·Đ°Đ½Đ¾Ñ•Đ°.

Đ‰Ñƒđ±Đ¾Đ´Ñ€Đ°Đ³ ĐžĐ±Ñ€Đ°Đ´Đ¾Đ²Đ¸Ñ›

Đ”Đ°Đ½Đµ Đ¡Ñ,Đ¾Ñ˜Đ¸Ñ™ĐºĐ¾Đ²Đ¸Ñ›

ĐŸĐžĐ›Đ•ĐšĐž ĐšĐ Đ•Đ^ Đ”ĐžĐ›Đ•Đ—Đ˜

ĐœĐ¾Ñ˜ Đ¾Ñ‚Đ°Ñ†
Ñ•ĐµĐ´Đ¸ Đ½Đ° ĐºÑƒÑ›Đ½Đ¾Đ¼ Đ¿Ñ€Đ°Đ³Ñƒ
Ñƒ Đ²ĐµÑ‡Đ¸
Đ¼Đ°Ñ˜Đ°Đ° Đ½Đµ Đ¿Đ°Đ»Đ¸ Đ»Đ°Đ¼Đ¿Ñƒ
Ñƒ ĐºÑƒÑ˜Đ½Đ¸ Ñ•Đ¿Ñ€ĐµĐ¼Đ° Đ²ĐµÑ‡Đ¸Ñ€Ñƒ

Ñƒ Ð¼Ñ€Ð°ÐºÑƒ

Ð¼Ð¾Ñ˜ Ð¾Ñ‚Ð°Ñ† Ñƒ Ð¼Ð¾Ñ€Ñ€Ð°Ð½
Ñ•ÐµÐ´Ð¸ Ð½Ð° ÐºÑƒÑ›Ð½Ð¾Ñ˜ Ð¿Ñ€Ð°Ð³Ñƒ
Ñ€Ð°ÐºÐ¸Ñ˜Ñƒ Ð¿Ð¸Ñ˜Ðµ
Ñ†Ð¸Ð³Ð°Ñ€ÐµÑ‚Ñƒ Ð¿Ð°Ð»Ð¸
Ð¼Ð¾Ñ˜Ð° Ð¼Ð°Ñ˜ÐºÐ° Ð¼Ñƒ Ð¿Ñ€Ð¸Ð»Ð°Ð·Ð¸
Ñ•ÐµÐ´Ð° Ñ˜ÐµÐ´Ð°Ð½ Ñ•Ñ‚ÐµÐ¿ÐµÐ½Ð¸Ðº Ð½Ð¸Ð¶Ðµ

Ñ‡Ð°Ñ•Ð¾Ð²Ð¸ Ð¿Ñ€Ð¾Ð»Ð°Ð·Ðµ
Ð³Ð¾Ð´Ð¸Ð½Ðµ Ð´Ð¾Ð»Ð°Ð·Ðµ
Ñ‡ÐµÑ‚Ð¸Ñ€Ð¸ Ð¾ÐºÐ° Ð³Ð»ÐµÐ´Ð°Ñ˜Ñƒ Ð´Ð¸Ð¼

Ð¾Ñ‚Ð°Ñ† Ñ€ÐµÑ‡Ðµ:
Ñ•Ñƒ Ð¼Ð¾Ñ˜ Ñ‡ÐµÐºÐ° ÑšÐ¸Ð²Ð° Ñƒ Ð´Ð¾Ð»Ð¾Ð²Ðµ
Ð¼ÐµÑ•ÐµÑ† Ñ˜Ðµ Ñ•Ð°Ð´Ð° Ñ• ÑšÐ¸Ð¼
ÐºÐ°Ð´ Ð±Ð¸ Ñ•Ð°Ð¼Ð¾ ÐžÐ½ Ð¿Ð¸Ñ•Ð°Ð¾
Ð¼Ð°Ñ˜ÐºÐ° Ñ€ÐµÑ‡Ðµ: Ð´Ð° Ñ•ÐºÐ¸Ð½ÐµÐ¼Ð¾ Ð±Ñ€Ð¸Ð³Ðµ
Ð±Ð¸Ð¾ Ð±Ð¸ Ð´Ð¾Ð±Ð°Ñ€ Ñ•Ð¸Ð½

Ñ†Ð¸Ð³Ð°Ñ€ÐµÑ‚Ð° Ð¾Ð´Ðµ Ñƒ Ð´Ð¸Ð¼
Ñ†Ñ€Ð²ÐµÐ½Ð° Ñ‚Ñ€Ð°ÐºÐ° Ð¿Ð¾Ð»Ð°Ð·Ð¸ Ñ•Ð° ÑšÐ¸Ð¼
Ñ‚Ñ€ÐµÐ½ÑƒÑ‚Ð°Ðº Ð¾Ð±ÐµÐ»Ð¸ Ð´Ð°Ð½
Ð¼Ð¾Ñ˜ Ð¾Ñ†Ð° Ð¸ Ð¼Ð°Ñ˜ÐºÐ° Ñƒ Ð´Ð¸Ð¼Ñƒ
Ñ˜ÐµÐ´Ð°Ð½ Ð¾Ñ€Ð°Ñ˜ Ð´Ñ€Ñƒ Ð³Ð¾Ð²Ð¾Ñ€Ð¸

Ð¿Ð¾Ð»Ð°Ð·Ð¸
Ðº Ñ€Ð¾Ð·Ð¾Ð¼ Ð¼Ð¾Ñ•ÐµÑ† Ñƒ Ð¾Ñ‡Ð¸
Ðº Ð¾Ñ•Ñ‚Ð°Ð½Ðµ Ð´Ð°Ð»ÐµÐºÐ¾ Ñ•Ð° Ð¾Ð²Ð¾Ð³ Ñ•Ð²ÐµÑ‚Ð°

Ð"Ð°Ð½Ðµ Ð¡Ñ‚Ð¾Ñ˜Ð¸Ñ™ÐºÐ¾Ð²Ð¸Ñ› Ð¿Ñ€ÐµÐ´ Ñ•Ð¿Ð¾Ð²ÐµÐ´Ð°Ñ› Ð°Ð´ÐµÑ‚Ñƒ Ñƒ Ð¢Ð°Ð½Ð¸Ñ˜Ñƒ Ð¢Ñ€Ð°Ð½Ð¸Ñ˜

SEKVENCA SA MERILIN MONRO

Lako je, iz potaje posmatrati je,
obasjanu boÄ•nim svetlima,
crvenim, belim i plavim,
dok trepere Å¾ice bendÅ¾o gitare,
kao tonovi vlaÅ¾nog neba,
kao nabori vlaÅ¾ne postelje,
iz koje izranja potpuno naga...

Prelepe dojke, dugi prsti
prolaze kroz kosu, klize niz vrat
i bedra, (usnimljen krupni plan
skoro antiÄ•ke lepote),
u samome dnu stomaka smedje kovrdÅ¾e,
medju njima kao izvor svetluca "Kristal",
jebeno dobar Å¡ampanjac. (.. .Rez).

Lako je, iz potaje posmatrati je,
ako se poput intrmeca grickanja semenki,
Ä•uje tihi ritual jezika muÅ¡karaca,
Â koji su ljubavima
toliko opsednuti.

(C) NebojÅ¡a LapÄ•eviÄ‡

Vita JovanoviÄ‡ - DrainÄ•ev rodjak govori jednu od DrainÄ•evih pesama

RODNI BREG

Na peskovitoj padini njiÅ¡u se tuje;
Pod njima bujni mravinjaci.
ÄŒesto,ovuda,neÄ•ujni koraci
Gluvih noÄ‡i do kolena gaze.
A koji put,kad dunu oluje,
Zelenom dolinom,sve do planinskog Å¾drela,
Glas neke kobne ptice zoru pomraÄ•uje.

Neki krupan crveni cvet
Raste ispod mrkih senika,
Kao kandila Å¡umskom bogu.
Sa toga sam brega,davno,odlutao u svet,
Te ne znam da li joÅ¡ u kojoj brezi Å¾ivi slika
Mog prozeblog detinjstva,
SvetaÄ•kih i bosih nogu?...

(C) Rodni Breg

RaÅ¡a Popov

MOJA DUÅ A

Moja duÅ¡a je staro vino bez pretakanja
komad bajatog hleba gutanog bez Å¾vakanja
Moja duÅ¡a je svoj sopstveni vrag krvopija
Sama sobom narcisoidno se opija

Moja je duÅ¡a meÅ¡ina stara na Å¡inama
Komad hleba na milost crnim ptiÄ•urinama
Ona ni ne sluti sve tajne smiÅ¡ljene groÅ¾nje
Po meÄ‘unarodnom domaÄ‡em redu voÅ¾nje

Ponekad ne znam da li duÅ¡a ta je i moja
Da li jeste numerisana il' je bez broja
Samerljivo li je Å¡ta daje a Å¡ta uzima
Nit' znam koliki prostor ona zauzima

MoÅ¾e li je ikoji silnik srpkom popiti
I kakvim Ä‡e se bunilom on opiti

(C) RaÅ¡a Popov
27. februar 2003
.

Zoran VuÄ•iÄ‡

Miloje DonÄ•iÄ‡

DRAINAC

Za vratom ti mraÄ•ne sluÅ¾be, krpelji i crvi
Kroz Å¾ig grobni crni se Toplica
To je zato Å¡to si po svodu zvezdanom udarao prvi.
U kavezu istom peva ptica u oku ubica.

Na horizontu ameba u crnom luku spoj
Å kolsko zvono, pernica, akademska deÄ•aci
Fosforne Å¡ume, prazna barka, piÅ¡taljka i stroj
Kartonska gradjevina, krik i posmrtni ostaci.

U kutiji praznoj tuku se odela
Naspram svih opela, gori tvoja glava
Kroz ledeni mesec gledaju se tvoja Ä•ela
Jedan zvuk si za veÄ•ne tonove, Galaksija spava.

(C) Miloje DonÄ•iÄ‡

Gordana BoranijaÅ¡eviÄ‡

U SUSRET ÄŒUDU

SaleÄ‡u me
Poruke snovne:
Lirske, a olovne...
ReÄ•i onosvete
Å to u Å¡umi moÅ¾danoj
ZamreÅ¾e, zakorove...

Brdo Ä•uda
ÄŒudo
- piÅ¡e Vasilije ÄŒudotvorac
Porukonosac
BoÅ¾ji glasonosac
ÄŒudorodac!

Verujem u slovo:
Iz Å¡tamparije viÅ¡nje
Slovno slovo
- Lanovo, bolovno...
Verujem u onostrane glasove:
Na bujici dnevnoj, gnevnoj

- od tembrena srebra
- son-orne splavove.

(C) Gordana BoranijaÅ¡eviÄ‡

Miljojko MilojeviÄ‡ - Bile

â€œ ETO ,TO SAM JA ! â€œ

Svet pustoÅ¡e zli faÅ¡isti ljuti,
Nemanjina prva Å¾upa stara
Grca, pati, pod biÄ•em Tatara.
Å um Toplice vale krvi sluti,

Al Ustanak ugasiti neÄ‡e...
Za rafale s Gavranove kose
Niko ne zna sta taÄ•no donose:
Il Slobodu, il nesreÄ‡e veÄ‡e.

A Drainac, slavni pesnik sedi,
Sa ropstvom se nipoÅ¡to ne miri,
Partizane i Ä•etnike miri,
Al ne vredi, al ne vredi...

PoÅ¡ten pesnik istinu ne krije,
O izdaji ,,Crne dane,, piÅ¡e:
Od vojvode, zle svrzimantije-
Od pop- Mike ne moÅ¾e da diÅ¡e.

Vojvoda mu panaiju sprema,
Kaverna mu bolna pluÄ‡a dubi,
JoÅ¡ Trbunje iz sveg srca ljubi,
Al mu mesta u Toplici nema.

Zalud tragaÅ¡ po ledenoj buri
Zalud pitaÅ¡ kobna crna trojko
Gde je pesnik Drainac Radojko.
On veÄ‡ kriÅ¡om za Beograd Å¾uri

Izgnaniku s roÄ‘enog ognjiÅ¡ta,
Ni ampule ni pilule razne
Nisu mogle da pomognu niÅ¡ta:
Klonule su ,,ruke veÄ•no prazne,,.

Beogradom bestija tortura
Na sahrani - ciniÄ•noj paradi,
Krst mu nosi nediÄ‡evac mladi!
JoÅ¡ se Raka u grobu pretura.

PutujuÄ‡i kroz tamno bespuÄ‡e
Zapisao je o sebi Å¡ta zna:
,,I tigar i ovca- eto, to sam ja!,,
MoÄ‡, let, uzlet i gorko klonuÄ‡e..

Pesme piÅ¡u i stranci i naÅ¡i,
Ali barda, poetu bez premca,
JoÅ¡ niÄ•ija lira ne nadmaÅ¡i,
Ni zaseni Zmaja sa Jastrepca!

Sledbenici po duhu i peru,
O pesniku, o strasnom boemu,
O Draincu Ä•asnom proleteru,

NapiÅ¡ite najlepÅ¡u poemu.

Dok nam duÅ¡man i ludi i hudi
Rog za sveÄ‡u na batini nudi,
Darujte je ojaÄ‘enom rodu
Boj da poÄ•ne za zlatnu Slobodu.

(C) Miljojko MilojeviÄ‡ - Bile

Bratislav MilanoviÄ‡

Veljko Stambolija

Dragan BorisavljeviÄ‡

Ð^Ð•Ð¤Ð˜ÐœÐ˜Ð^Ð˜

ÐžÐ¿Ñ€Ð¾Ñ•Ñ‚,Ð¸ Ñ•ÐµÑ•Ñ‚,Ñ€Ð¾ Ð¼Ð¾Ñ˜Ð° Ð´Ñ€Ð°Ð³Ð° Ð¸ Ñ†Ñ€Ð½Ð°
Ð¨Ñ‚Ð¾ Ð´Ñ€Ñ…Ñ‚Ð¸ Ð¼Ð¸ Ñ€ÑƒÐºÐµ Ñ•Ñƒ Ð²Ð¾Ñ˜Ð½Ð¸Ñ†Ð¸ Ð¸ Ð¿Ñ€Ñ•Ñ‚Ð¸
Ð”Ð¾Ð¼ Ñ†Ñ€Ð½ Ð´Ð¸Ð²Ð¸Ñ, Ð¸ Ð·Ð»Ð°Ñ‚Ð½Ñƒ Ð·Ð»Ð°Ñ‚Ð½Ð°
ÐšÑ€Ð¾Ð· Ð¿Ð¸Ñ•Ð¼ÐµÐ½Ð° Ñ•Ð»Ð°Ð¶Ñƒ Ñƒ Ñ•Ð¼Ð½ÐµÑ, Ñ‡Ð²Ñ€Ñ•Ñ‚Ð¸

Ð‘Ð»Ð°Ð¶ÐµÐ½ Ð½ÐµÐº Ñ˜Ðµ Ð¾Ð½Ð°Ñ˜ Ñ,Ñ€ÐµÐ½ ÐºÐ°Ð´ Ð¿Ñ€ÐµÐ’Ð¾Ñ•Ð¾Ñ› Ð¾Ñ€Ð°Ñ•Ð½Ð¸ Ð³Ð°
ÐžÐ²Ð¾Ð³ Ð´Ñ€ÐµÐ²Ð½Ð¾Ð³ Ñ…Ñ€Ð°Ð¼Ð° Ð½Ð¾Ñ•ÐµÑ› Ð¾Ñ€Ð°Ñ•Ð½Ð¸ Ñ•Ð°Ð³
Ð’ÐµÐ· Ñ€Ñƒ Ð´Ð°Ñ€ Ñ•Ñƒ Ð·Ðµ Ñ•Ð½ÐµÐ½Ð¸ Ñ•Ð½ÐµÐ½Ðµ
ÐšÐ¾Ñ˜Ñƒ Ð´Ð¸Ñ€Ð½Ñƒ Ñ,Ñ€Ð°Ñ˜Ð½Ð¾ Ð±Ð¾Ð» Ð²Ð°Ñ•ÐµÑ™ÐµÐ½Ðµ

Ð¢ÐµÐº Ñ€Ð¸Ð´Ð°Ñšе Ð½Ð°Ñˆ Ð¸Ð¼Ð´Ñ•ÐµÑ‡Ðµ Ð³Ð»Ð°Ñ•Ð°
Ð¡Ð²ÐµÐ³ Ñ€Ð°Ñ•Ñ‚Ðµ Ñ•Ð²ÐµÑ‚Ð»Ð¾ÑÑ‚Ð¸ Ð¿Ð¾Ð´ Ð²ÐµÐºÐ¾Ð²Ð¸Ð¼Ð°
Ð¿Ð¾Ñ•Ð»Ðµ Ñ•Ñƒ Ð´Ð°Ñ€ Ñ•Ñƒ Ð·Ðµ Ñ•Ð½ÐµÐ½Ðµ
ÐšÐ¾Ñ˜Ñƒ Ð´Ð¸Ñ€Ð½Ñƒ Ñ,Ñ€Ð°Ñ˜Ð½Ð¾ Ð±Ð¾Ð» Ð²Ð°Ñ•ÐµÑ™ÐµÐ½Ðµ

Ð¢ÐµÐº Ñ€Ð¸Ð´Ð°Ñšе Ð½Ð°Ñˆ Ð¸Ð¼Ð´Ñ•ÐµÑ‡Ðµ Ð³Ð»Ð°Ñ•Ð°
Ð¡Ð²ÐµÐ³ Ñ€Ð°Ñ•Ñ‚Ðµ Ñ•Ð²ÐµÑ‚Ð»Ð¾ÑÑ‚Ð¸ Ð¿Ð¾Ð´ Ð²ÐµÐºÐ¾Ð²Ð¸Ð¼Ð°
Ð•Ð¼Ð°Ð½Ñƒ Ð¸Ñ•Ð¿Ñ€Ð°Ð·Ð½Ðµ Ð²Ñ€ÐµÑ‚Ðµ Ð½Ð°Ð´ Ð¼Ð¾Ñ˜Ð¾Ð¼ Ð³Ñ€Ð¾Ð±Ñƒ

Ð"Ñ€Ð°Ð³Ð°Ð½ Ð‘Ð¾Ñ€Ð¸Ñ•Ð°Ð²Ñ™ÐµÐ²Ð¸Ñ›

Miroslav Cera MihajloviÄ‡

Miroslav Cera MihailoviÄ‡, viÅ¡estruko nagradjivani srpski pesnik, stanovnik Vranja u kome zaradjuje za Å¾ivot kao urednik, objavio je knjigu satiriÄ•ne poezije â€žSliÄ•ice iz Lipsandrijeâ€œ sa podnaslovom â€žposkoÄ•ice i brzalice, bez Å¾ica bez trzali sam i ilustrovao. AforistiÄ•ar Aleksandar Baljak o ovoj knjizi kaÅ¾e:â€œ...OslanjajuÄ‡i se na najbolju tradiciju srpskog satiriÄ•no pesniÅ¡tva, na proverene rime i deseterce, Miroslav Cera MihailoviÄ‡ u â€žSliÄ•icama iz Lipsandrijeâ€œ opevava dogadjaje, ljud druÅ¡tvo, podsmevajuÄ‡i se taman toliko da i Ä•itaocu bude smeÅ¡no, a nedovoljno da se iko naljuti. Ovu knjigu izvesnom setom boji deo posveÄ‡en konkretnim ljudima, prijateljima, i podiÅ¾e je na sentimentalni nivo, topao, boemski i raskoÅ¡no vrcav...

Ð"Ñ€Ð°Ð³Ð°Ð½ ÐžÐ³ÑšÐ°Ð½Ð¾Ð²Ð¸Ñ›

Å UMA

U Å¡umu kad odÅ¡etao
stope mu nestale,
kÂ´o po oblaku da je hodao,
viÅ¡e se nije vratio.

Magla se jutrom Ä•eÅ¡ljala
hrastu na kroÅ¡nji visokoj,
sunce se u nju utopilo

kad kÂ´o u zemlju je propao.

Prhnula kreja sa kruÅ¡ke,
na uraslom lazu muk â€“
zvezdu je neku pratio
Å¡to nije imala put.

(C) Dragan OgnjanoviÄ‡

OÂ RADETU DRAINCU

Rade Drainac

Rade Drainac rodio se kao Radojko JovanoviÄ‡ 4./26/ avgusta 1899.god. u Trbunju kod Blaca.Osnovnu Å¡kolu zavrÅ¡io je u Blacu a 1911. upisuje se u gimnaziju u KruÅ¡evcu u kojoj - do poÄ•etka Prvog svetskog rata, zavrÅ¡ava tri razreda.Godine 1914. veÄ‡ je na frontu,sa svojom vojskom,a 1915. povlaÄ•i se preko Kosova i Metohije do Skadra i LjeÅ¡a i stiÅ¾e u San Djovani.

U zemlju se vraÄ‡a 1918.godine, nastavlja Å¡kolovanje,a prekida ga posle Å¡estog razreda.VeÄ‡ 1919.god, objavljuje poeziju u Ä•asopisu "Epoha".Zbirka stihova "Modri smeh"izlazi u Beogradu 1920.sa potpisom Rad.JovanoviÄ‡. 1922.pokreÄ‡e Ä•asopis "Hipnos" i objavljuje program Hipnizma - prvi put potpisuje se kao Rade Drainac.U ediciji Hipnosa objavljuje knjige stihova "Voz odlazi".Potom objavljuje niz zbirki pesama sve do poslednje "Dah zemlje" objavljene 1940.god.
Voleo je da putuje:1927.i 1929.bio je u Francuskoj,1931. u Firenci,a 1932. u Bugarskoj. Mobilisan je 1941, a posle sloma jugoslovenske vojske zlopaÄ‡enja i kraÄ‡eg lutanja vraÄ‡a se u zaviÄ•aj ,u Toplicu.Vreme provedeno u ratnoj Toplici opisao je u posthumno objavljenoj knjizi "Crni dani".Oboleo je od tuberkuloze -tada pesniÄ•ke boljke i kratko se leÄ•io u sanatorijumu na Ozrenu.Odatle je prebaÄ•en u Beograd, gde je umro 1.maja 1943.godine.U rubrici mesto stanovanja ostalo je zapisano-"bez ulice i broja stana",a u rubrici najbliÅ¾i srodnici -nije bilo srodnika na sahrani.

Pedesetih godina vraÄ‡a se ,konaÄ•no i pesnik Rade Drainac u zaviÄ•aj,kada se u Prokuplju osniva knjiÅ¾evno druÅ¡tvo "Rade Drainac"IzdavaÄ•ka kuÄ‡a "Prosveta" 1960.godine objavljuje knjigu pesama Rada Drainca sa predgovorom S.RaiÄ•koviÄ‡a i svrstava ga medju znaÄ•ajnije srpske knjiÅ¾evnike izmedju dva svetska rata.U Prokuplju,poÄ•ev od 1966.organizuje se tradicionalna manifestacija "DrainÄ•evi dani" i dodeljuje se pesniÄ•ka nagrada koja nosi DrainÄ•evo ime..

Rade Drainac

Pesnik,apaÅ¡ i profet,
Don Kihot,poroÄ•ni ljubavnik i stihotvorac kakvog ova zemlja Ä•ula nije,
Karnevalski princ,vagabunda oko Ä•ije glave petrolejska lampa sja:
Eto to sam ja!

Pijanac,kockar,ali i neÅ¾an brat,
Prijatelj Å¡to u srcu Ä•uva Orionska SazveÅ¾dja,
Slabi igraÄ• na konopcu morala,ali zato izvrstan ironiÄ•ar i pljuvaÄ•,
Na stolu kao supa ljubav je moja sva:
Eto to sam ja!

Neprijatelj Akademija,Crkava i Muzeja,
Pobornik trgova i pisoara,
Dirigent telegrafskih Å¾ica iznad bolnica i bordela,
U hajduÄ•kom liku sa lavovska oka dva:
Eto to sam ja!

Tigar i ovca,
Å½ongler Å¡to noÅ¾em u srce gadja,
Rapsod kome domovina na Ä•elo nije udarila prosvetni Å¾ig,
Pesnik krvave istine i Ä•ovekovog prava,
Upamtite:
To sam ja!

Intermeco

Ja kaÅ¾em san,
Vi kaÅ¾ete sloboda;
Jedno i drugo je Tihi okean
I pena iza parobroda.

Samo hlebovi na svetu
Ne kriju lice iza paravana;
sve drugo je - ptice u letu
I liÅ¡Ä‡e sa grana .

Pismo

Å½iv sam i zdrav,
Samo stanujem visoko.
Kroz krov stakleno oko
Gleda na Dunav.

Voda je pepeljasto - siva,
U podne od oblaka polilej,
U suton ladja se u vrbak skriva
Å to iz Bakua za Nirnberg nosi petrolej.

InaÄ•e...jesenje boje u spektru dana,
A uveÄ•e krupna,zvezdana slova:
NoÄ‡ je kao rana,
NoÄ‡ je Ana Pavlova.

Koji put okno zatresu kiÅ¡e
Kao bezbroj Å¾utih leptira,
Tad na krovu dÅ¾in neki poÄ•ne da diÅ¡e
I oluja na oluku zasvira.

Glavno je da sam Å¾iv i zdrav,
Mada stanujem visoko.
Samo jedno: ko reÄ•e da je Dunav plav
Kao kravlje oko?....

KiÅ¡na ptica

Sve Å¡to se danima i noÄ‡ima u me utkiva i slaÅ¾e,
Å to koÅ¡avom struji kroz krvotok i pore,
Ne bi moglo ni onda da se iskaÅ¾e,
Taman da svu duÅ¡u iznesem iznad gore,
Na suÅ¡enje...
I tad bi neko vrenje,
MoÅ¾da vetrova ili svetlosti,
Prostrujalo mnome kao Å¾uborenje
I jezivo bi,ogoljene,na zemlji zaÅ¡kripale moje kosti.

O kada bi bilo moguÄ‡no pokupiti sva komadanja
Iza zaboravljenih koraka
I do Sirijusa,visoko,napraviti Ä•oveka od sanja,
Bila bi to Ä•udoviÅ¡na kiÅ¡na ptica
Å to leti ispred oblaka,
Ukleta i sama.

****

Koga ja ovde traÅ¾im,

I zbog Ä•ega dodjoh ovamo?
Vazda je Ä•ovek na svetu sam.
Kao u kraju drevnih ruÅ¡evina
Detinjstvo mi blista kao hram.

No i ono me danas vredja,
Kada se niÄ•emu ne nadam boljem
Uprtio sam djavola na ledja,
s kojim se neprestano koljem.

TeÅ¡ko sam se umorio od Å¾ivota
I klonuo od neke patnje iznenadne
Kao suncokret iza plota.
Ali svaka noÄ‡ koja padne
Iz neznanih daljina,
Zasvetli na mojim dlanovima
Kao lice harlekina.

I sumnje me tad omame kao greh,
Te poverujem da je na svetu i najveÄ‡a zbilja
Samo jedan prezrivi smeh.

(C) Rade Drainac